

troer, at man ved Siden deraf maa see hen til, at der hidtil i Praxis ikke har været opstillet nogen Hindring i saa Henseende for vedkommende Byggherre. Jeg har, som sagt, tidligere bygget, i 1845 byggede jeg det af mig omtalte Pakhuus, i 1854 byggede jeg et lignende Pakhuus, og jeg har aldrig hørt omtale, at de kun maatte være saa høje, som Gaden er bred, med Tillæg af 25 pCt.; det vilde jo ogsaa være et stort Stkaar i Anvendelsen af den Plads, jeg havde, hvis der i saa Henseende skulde være en Indskrænkning.

Wulff: Enten har jeg misforstaaet den ærede sidste Taler, eller han har misforstaaet den paagjældende Paragraph, og jeg skal derfor rette det Spørgsmaal til ham, om de betydfulde Bygninger, han omtaler, grændse umiddelbart op til Gaden, thi naar det ikke er Tilfældet, troer jeg slet ikke, at Lovgivningens Bestemmelse i det Tilfælde kan komme til Anvendelse. Naar Bygningen ligger inde paa Ens egen Grund, saaledes at den er omgivet af andre Bygninger, har man Lov til at bygge saa høit, man vil, og naar der derfor er Tale om, at Bygninger, Forhuus, Sidehuus eller Baghuus, ikke maae have uden en vis Høide, saa gjælder den Bestemmelse kun i saadanne Tilfælde, hvor Bygningen støder umiddelbart op til Gaden. Jeg troer saaledes, at den ærede Taler har misforstaaet den paagjældende Paragraph.

Kirck: Paa den ene Side vende de ud til et lukket Stræde og paa den anden Side til et aabent Stræde, men det aabne Stræde er i min egen Gaard.

Ordføreren: Jeg finder mig kun foranlediget til at bemærke, at det ligger udenfor Landstingets Competence at afgjøre, om den ærede Landstingsmand har overtraadt Byggesloven eller ikke.

Schou: Jeg skal med Hensyn til det Spørgsmaal, der er blevet reist af den ærede Landstingsmand fra Helsingør (Kirck), tillade mig at gøre opmærksom paa, at der i Udvalget ikke har været Tale om Bygninger, som

ligge inde i Gaarden; jeg for min Part har opfattet Forholdet saaledes, at der her kun var Tale om, at de Bygninger, som vendte ud mod Gaden, ikke maatte være mere end $\frac{1}{2}$ højere end Gadens Brede, enten de saa være Sidehuus eller Forhuus til Bygninger. Efter den tidligere Bygningslov af 6te April 1832 troer jeg rigtignok ikke, at der kan være Tale om, til hvilken Høide man kan bygge inde paa sin egen Grund, naar det ikke vender til Gaden; det vilde ogsaa være meget generende. Forholdet stiller sig for mig saaledes, at denne Paragraph kun har Anvendelse paa Bygninger, som ligger ud til Gaden, hvortil den næstfølgende Paragraph bestemmer, at ingen Bygning maa være over 25 Alen høj, altsaa ingen Bygning maa herefter i Kjøbstæderne opføres til en Høide af over 25 Alen, selv om den anbringes inde i Gaarden. Saaledes troer jeg, at Loven vil blive fortolket, naar den kommer ud; man vil ingen Steder forlange, at Høiden paa Mellembygninger eller Sidebygninger skal rette sig efter den Gades Brede, hvortil det til Sidebygningen eller Bagbygningen hørende Forhuus støder.

Justitsministeren: Jeg maa dog be-
 richtig, hvad den ærede sidste Taler yttrede; det er aabenbart, at Paragraphen handler om alle Bygninger, hvad enten de gaae ud til Gaden eller ikke, det følger jo af Forholdets Natur, og der vilde jo, naar man ikke antog dette, ikke være nogen Bestemmelse om, hvilken Høide Bag eller Sidehuus skulde have; Loven siger udtrykkelig: „Ingen Bygning, være sig Forhuus, Sidehuus eller Baghuus, maa gives større Høide end Gadens Brede med Tillæg af en Fjerdedeel.“ Det er aabenbart, at enhver Bygning, der opføres i en Kjøbstad, ikke maa have en større Høide end Gadens Brede med Tillæg af en Fjerdedeel, hvad enten den vender ud mod en Gade eller ikke, saa at der derom ikke kan være nogen Tvivl, ligesaa lidt som der er Tvivl om, at den nu gjældende Lovgivning er og har været forstaaet saaledes, og har den ærede Landstingsmand fra Helsingør (Kirck) opført sine Bygninger i en større Høide, saa er Forordningen overtraadt; det er ogsaa saa langt fra, at Forord-